

FATIMA VAN DER EERDEN-LOPEZ MAAKTE EEN CARRIÈRESWITCH

'Behalve een andere dokter ben ik ook een ander mens geworden'

Fatima van der Eerden-Lopez werkt een kleine tien jaar als thoraxchirurg als er twijfels rijzen. Is dit echt haar droombaan? Wil ze zo nog jaren door? De combinatie werk en gezin knelt en ze mist tijd voor de patiënt. In het vijfde jaar van haar opleiding hakt ze de knoop door. 'Ik koos voor verzekeringsgeneeskunde en vond zo een nieuwe liefde binnen de geneeskunde. Daar ben ik nog steeds elke dag blij mee.'

Tekst: Saskia Ridder | Foto: Bertil van Beek

'Vergis je niet hoor, de thoraxchirurgie was mijn eerste liefde. Ik heb vier jaar moeten wachten op een opleidingsplaats en het opereren van een hart is echt bijzonder. En toch heb ik absoluut geen spijt van mijn overstap, want wat ik niet mis zijn de uren, de sfeer en de druk die we elkaar oplegden. Ik wist: dit is niet duurzaam, dit kan niet gezond zijn. Ik heb nu veel meer regelmogelijkheden, ik leid een regelmatig leven en er is ruimte voor interessant bestuurswerk. Hier werk ik ook samen met mensen van buiten het medische spectrum en dat is heel leerzaam.'

ANDER MENS

'Als thoraxchirurg was ik supergespecialiseerd, nu werk ik heel generalistisch. Maar ook in dit werk zitten een diepte en gelaagdheid die ik niet direct had verwacht. De uitdaging zit nu in het gesprek: hoe kun je het ziektebeeld van de cliënt compleet en waardig beoordelen? Bij hartoperaties ontwikkel je routine, maar een gesprek loopt altijd weer anders. Het ziektebeeld verschilt, en ook hoe iemand daarmee omgaat en hoe een patiënt in de interactie met mij is. Hoe verkrijg ik de benodigde informatie? Neem ik de leiding of geef ik ruimte? Wat verwacht de ander? Hoe bewaak ik mijn grenzen? Dat is ontzettend interessant. Ik ontwikkel me professioneel, maar ook als mens maak ik een enorme ontwikkeling door. Ik leer mezelf beter kennen. Behalve een andere dokter ben ik ook een ander mens geworden.'

BEHANDELAAR VERSUS BEOORDELAAR

'Het meest heb ik moeten wennen aan het feit dat ik geen behandelaar meer ben. Ik ben nu een beoordelaar, met hooguit een adviserende of begeleidende rol. Dit is iets wat je je echt moet realiseren als je in deze sector wilt werken. Echter, als je medische perspectief wilt verbreden, wilt werken in een prettige cultuur en waarde hecht aan balans tussen werk en privé, dan zit je hier heel goed.' ■